

Udskriftsdato: 25. december 2025

KEN nr 9803 af 17/12/2014 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om etnisk oprindelse, hudfarve og race - øvrige - kompetence - ej medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 2014-6811-48875

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om etnisk oprindelse, hudfarve og race - øvrige - kompetence - ej medhold

J. nr. 2014-6811-48875

Det var ikke i strid med loven om etnisk ligebehandling, at en mand af anden etnisk herkomst ikke fik eftergivet en parkeringsafgift. Klager var blevet pålagt afgiften fordi hans parkeringstilladelse ikke kunne læses gennem vinduet. Nævnet fandt, at den manglende eftergivelse af afgiften ikke skyldtes klagers etniske oprindelse.

Klager fik derfor ikke medhold.

Klagen drejer sig om påstået forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse i forbindelse med, at klager ikke fik eftergivet en kontrolafgift udstedt af indklagede.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Det var ikke i strid med den etniske ligebehandlingslov, at klager ikke fik eftergivet en kontrolafgift udstedt af indklagede.

Sagsfremstilling

Klager flyttede til A by i august 2014. Han fik ved flytningen et parkeringsbevis udstedt af indklagede. Klager placerede beviset på sin bils instrumentbræt. Den 30. august 2014 fik klager af indklagede en kontrolafgift på 650 kroner. Det fremgik af kontrolafgiften, at årsagen til afgiften var "Kontrol umulig".

I forbindelse med udstedelse af kontrolafgiften havde den pågældende parkeringsvagt taget ni billeder af klagers bil forfra og bagfra samt af en beboelsesopgang, forruden fra tre vinkler, parkeringsskiven og parkeringsbeviset, hvorpå adresse, pladsnummer og kortnummer var synlig. Bilen var på billederne dækket af regndråber.

Klager sendte samme aften en e-mail på engelsk til indklagede. Klager vedhæftede et billede af bilen og skrev, at man på billedet, som var taget på ti meters afstand med en mobiltelefon, kunne se parkeringsbeviset. Han ønskede en forklaring på, hvorfor parkeringsvagten ikke kunne se parkeringsbeviset. Klager oplyste samtidig, at bilen havde været parkeret samme sted i ti dage, hvor han ikke havde brugt den.

Den 2. september 2014 sendte klager en ny e-mail til indklagede. Klager anførte over for indklagede, at parkeringsvagten kunne have flyttet vinduesviskeren eller have tørret regndråberne af for at se datoen på parkeringsbeviset.

Klager anførte også over for indklagede, at indklagede ikke i forbindelse med udstedelse af parkeringsbeviset havde fremsendt en kortholder, som klager kunne placere på forruden. Klager oplyste, at han derfor måtte placere parkeringsbeviset foran i bilen, så parkeringsvagten kunne se det, samt at beviset havde

ligget samme sted i en måned. Klager gjorde indklagede opmærksom på, at vagten havde vinklet billedet, så man ser naboopgangen og ikke klagers egen opgang, som bilen var placeret uden for. Klager bad indklagede overveje sagen på ny.

Den 4. september 2014 sendte klager en e-mail til indklagede om, at han ikke havde hørt fra dem. Han vedlagde billeder af bilen med vinduesviskeren i normal position og med vinduesviskeren løftet fra forruden. Klager anførte over for indklagede, at parkeringsvagten burde have set årstallet på parkeringsbeviset, da han placerede kontrolafgiften under vinduesviskeren. Klager bad indklagede eftergive kontrolafgiften.

Den 5. september 2014 modtog klager en e-mail fra indklagede, hvor indklagede på engelsk oplyste, at et parkeringsbevis i parkeringsområdet skal placeres synligt i bilens forrude. Indklagede fastholdt, at parkeringsbeviset ikke var placeret fuldt synligt i forruden den pågældende dag, og at kontrolafgiften derfor var udstedt korrekt. Indklagede anførte, at det ikke var muligt at se, hvornår parkeringsbeviset var gyldigt. Indklagede oplyste også, at parkeringsvagten ikke må røre bilen. Indklagede oplyste endvidere, at der ikke var omstændigheder, der gjorde, at kontrolafgiften kunne eftergives. Klager blev bedt om at betale kontrolafgiften inden for ti dage.

Samme dag anførte klager i en e-mail over for indklagede, at han opfattede indklagedes beslutning om at opretholde bøden som et udtryk for racisme over for udlændinge. Klager gjorde gældende, at vagten kunne se årstallet på parkeringsbeviset, da han løftede vinduesviskeren for at placere kontrolafgiften. Klager anførte også, at indklagede ville have eftergivet kontrolafgiften ved klagers første henvendelse, hvis han havde været dansker.

Den 11. september 2014 skrev klager til indklagede og bad dem fremsende klageinformation til ham, da han ønskede at klage over vagten som havde taget billeder, der ikke var retvisende, for at tjene penge. Klager oplyste, at han ikke ville betale bøden, da han ville gå videre med sagen.

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at han er blevet udsat for forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse i forbindelse med, at han ikke kunne få kontrolafgiften eftergivet af indklagede.

Det er ikke selve kontrolafgiftens udstedelse, klager mener, er diskriminerende, da han er enig med indklagede i, at vagten ikke kender ejerens etniske oprindelse. Det er derimod diskriminerende, at indklagede ikke ville eftergive kontrolgiften første gang, klager henvendte sig til indklagede.

Klager ønsker, at han selv og andre fremover ikke modtager uretmæssige kontrolafgifter fra indklagede og andre virksomheder på grund af racisme og diskrimination.

Klager mener, at indklagede ville have eftergivet kontrolafgiften, såfremt klager havde været dansker. Klager mener også, at indklagede ikke svarede på klagers e-mails på grund af, at han ikke taler dansk.

Hvis parkeringsvagten ikke må røre bilen, finder klager det underligt, at vagten flyttede vinduesviskeren for at placere kontrolafgiften.

Indklagede oplyste over for klager, at årstallet på parkeringstilladelsen var gemt under en sort kant på forruden, men denne kant er altid gemt under vinduesviskeren, så hvordan kunne vagten gætte det, når han ikke må røre bilen. Når klager selv løfter vinduesviskeren, kan han se årstallet. Vagten løftede samme vinduesvisker, men ønskede tilsyneladende ikke at se årstallet, da han allerede havde printet afgiften.

Parkeringsvagten kunne se kortnummeret på parkeringsbeviset og ville nemt kunne finde frem til kortets gyldighed. Hvis dette ikke var muligt, burde indklagede opgradere sine systemer

Indklagede kunne også have brugt det argument, at det var vanskeligt at se kortnummer og kortets øvrige informationer på grund af regndråber, og at det er ejerens ansvar, at kortets informationer er læsbare.

De billeder, som parkeringsvagten havde taget af bilen, er ikke retvisende, da de kunne være taget fra bedre vinkler.

Klager betaler fuld skat i Danmark. Danmark er i dag ikke kun for danskere. Der er i klagers boligområde mange udlændinge, men parkeringsskiltene er kun på dansk. Ligeledes er gæsteparkeringstilladelser på dansk. Indklagede ønsker, at udlændinge begår fejl på grund af det danske sprog, så forretningen kan holdes kørende. Hvis en udlænding ikke forstår dansk, kan indklagede blot give dem en kontrolafgift. Indklagede ønsker alene at tilgodese danskere. Der står ingen steder, herunder i grundloven, at virksomheder i Danmark kun skal kommunikere på dansk.

Indklagede påstår, at klager ikke er blevet udsat for forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse.

Indklagede henviser til, at parkeringsbeviset ikke var placeret korrekt i forruden, så det var læseligt. Parkeringsbeviset var anbragt, så årstal og dermed gyldighedsperiode var gemt bag den sorte kant i forruden. Vagten ville ikke have kunnet se årstallet, hvis han flyttede på vinduesviskeren. Indklagede har fastholdt kontrolafgiften, da den er pålagt med rette.

Ved kontrol af den enkelte bil har vagten ikke oplysninger om bilens ejer, herunder, om der er tale om en etnisk dansker eller en person af anden etnisk oprindelse.

Alle billister uanset køn, race, etnisk oprindelse, religion, tro, handicap, alder eller seksuel orientering ville i en lignende situation have fået samme meddelelse om, at afgiften fastholdes.

Indklagede har aktuelt en vagt og en driftsleder ansat af anden etnisk oprindelse, og indklagede har i de 11 år, virksomheden har eksisteret, haft flere ansatte af anden etnisk oprindelse både blandt kontor- og vagtpersonale.

Ved arrangementer tilpasses mad og drikke personalets ønsker, og indklagede har flere forskellige jubilæumskurve, så der er en kurv uden alkohol.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse efter lov om etnisk ligebehandling (den etniske ligebehandlingslov).

Det fremgår af den etniske ligebehandlingslov, at ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af vedkommende eller tredjemands race eller etniske oprindelse.

Hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der udøves direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det modparten at bevise, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

Det er nævnets vurdering, at klager ikke har påvist sådanne faktiske omstændigheder.

Nævnet har herved lagt vægt på, at der ikke er noget der for nævnet tyder på, at klagers race eller etniske oprindelse var årsag til, at indklagede ikke ville eftergive klager kontrolafgiften.

Nævnet har også lagt vægt på, at det forhold, at klager er af anden etnisk oprindelse end dansk, har et ikke-danskklingende navn eller ikke taler dansk, ikke i sig selv er tilstrækkelig til, at der er påvist faktiske omstændigheder.

Nævnet bemærker, at det ligger uden for nævnets kompetence at tage stilling til, om kontrolafgiften blev udstedt med rette.

<2014-6811-48875>